

Demeter Attila

Hó

Arcunkon
hivalkodó ráncok
megfejthetetlen
hieroglifák
állunk
gomolygó ködökben
földbe dermedve
mint a fák
szavunk elfagy
a hosszú télben
énünk nem védi
takaró
sóhajunk szétfoszlik
a csöndben
lelkünket belepi
a HÓ.....

Molnos Dalma grafikája

Zsigmond Győző

Falum fölé

Volt vala vérvörös időben
egy futásos éjszaka
Bíbicek bűdös aprólékiban
jött egyre a tatárok
üvöltése-rabszíja-ütlege,
fejnyissze-robaja-szablyája,
futásos hada

Nádast nyiszált a ló szügye
Süppedős lett a had talpa
Tatárfejeket lóbált a szél,
s hallgattak a lovak alatta
Túlhan ijedtség csorgott
meg egymást marók cafata
S kilógott az éjszakás
nappalból egy vércsefiók
panasza

Volt vala vérvörös időben
egy futásos éjszaka

S lecsapott a tatárok hada
Az a betűk tompasága
is visszatartatott:
s kibomlott az életből

egy anya, s méhébe
öltek

Volt vala vérvörös időben
egy futásos éjszaka

S a kettőspontot tatárosan
fejére tette az alig-világ,
s magyaros arcán tatár-
kardok villogása vág
